

До Окружного адміністративного суду м. Києва

Позивача Олійника Дмитра Вячеславовича,

*у справі адміністративної юрисдикції № 2а-10438/11/2670
(суддя Кузьменко В. А.)*

ПОЯСНЕННЯ.

Предметом розгляду справи є невідповідність законодавчим актам вищої юридичної сили, визнання нечинними постанов відповідача і зобов'язання надати відповідь на інформаційний запит.

У той же час підстави для подачі позову мною вказані інші, ніж ті, які були заявлені позивачем у справі № 2а-1140/11/2670, що підтверджується текстом постанови ОАС м. Києва від 06.04.2011 р., яка на даний час оскаржена в апеляційному порядку. Так, позивачем Кличко В. В. були заявлені вимоги з підстави, що при прийнятті оскаржуваної постанови НКРЕ № 8 від 13.01.2011 р. відповідачем не були виконані вимоги, передбачені для прийняття регуляторних актів зазначеним законом, що в свою чергу є підставою для визнання акта недійсним та його скасування. Мною заявляються вимоги щодо визнання акту невідповідним законодавству і нечинним, отже предмет позову не збігається. Не збігаються також і підстави (за винятком положень Закону України № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»), вказані позивачами в обох справах. Крім того, предметом справи № 2а-1140/11/2670 не було оскарження постанови відповідача № 343 від 17.03.2011 р.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 155 КАС суд своєю ухвалою залишає позовну заяву без розгляду, якщо у провадженні цього або іншого адміністративного суду є адміністративна справа про спір між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав. Аналіз вказаної норми дає підстави для висновку, що для її застосування необхідна наявність одночасно трьох перелічених чинників у своїй сукупності, а не кожного з них окремо. Про будь-які інші судові спори в порядку ст. 171 КАС за тим самим предметом і підставами мені нічого не відомо. Таким чином, оскільки позови у цій справі і справі № 2а-1140/11/2670 не є повністю тотожними, це виключає застосування положень ст. 155 КАС.

Крім наведеного у позові, звертаю увагу суду на наступне.

Відповідачем у запереченнях на позов і додатках до них взагалі не наведено структури тарифів на електроенергію для населення на підтвердження їх економічного обґрунтування. Залишається абсолютно не зрозумілим, чому вартість електроенергії, що відпускається населенню складає (без ПДВ) саме 23,35 коп. за 1 кВт/год.

Так, в структуру ціни, що платить кінцевий споживач за електроенергію, звичайно включаються наступні її елементи, класифіковані за природою витрат: Оптова ціна електроенергії (ціна генерації); Ціна послуг з передачі електроенергії (розподіл і постачання); Ціна послуг, пов'язаних із збутом; Оплата послуг з управління енергосистемою; Інші компоненти.

Відповідач лише обґрунтовує підставність застосування двоблочності тарифів, тобто необхідності встановлення вартості за обсяг, спожитий понад 150 кВт/год. електроенергії на місяць у розмірі 30,40 коп. за 1 кВт/год. Необхідність введення двоблочності тарифів чи відсутність такої необхідності не є предметом розгляду мого позову. А тому надані відповідачем додатки не стосуються предмету доказування у цій справі.

Крім того у запереченнях відповідач наводить тези свого листа від 23.05.2007 р. № 3380/14/17-07, яким повідомлялося наступне.

В структурі роздрібних тарифів частка оптової ринкової ціни складає близько 80%. Вона, відповідно до Закону України "Про електроенергетику", формується на Оптовому ринку електричної енергії як середньозважена ціна електроенергії, закупленої від всіх виробників електроенергії (ТЕЦ, ТЕС, ГЕС, АЕС), а також включає надбавки для покриття витрат на утримання енергосистеми, диспетчеризацію, дотаційні сертифікати (для відшкодування енергопостачальним компаніям втрат від постачання електроенергії населенню за фіксованими тарифами) та інвестиційну складову. Тобто, оптова ринкова ціна залежить від цін на первинні енергоносії і сезонної зміни структури виробництва електроенергії. Рівень оптових цін при стабільних цінах на первинні енергоносії (ядерне паливо, вугілля, природний газ, мазут) в визначальній мірі залежить від структури виробництва електроенергії - питомої ваги електроенергії, виробленої ТЕЦ, ТЕС, ГЕС, АЕС, тарифи яких значно відрізняються.

При цьому абсолютно незрозуміло, чому у роздрібному тарифі частка оптової ціни складає саме 80%, а не більше чи менше. Також не наведено жодного доказу здійснення розрахунків, за якими економічно обґрунтований тариф на думку відповідача має складати 1 грн. за 1 кВт/год. (з ПДВ).

Отже, твердження відповідача є голослівними і безпідставними. Доводи мого позову не спростовані, що є підставою для його задоволення.

03 жовтня 2011 р.

/Позивач Олійник Д. В./